

Hallituksen esitys Eduskunnalle Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamista koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Norjan kanssa huhtikuussa 1982 tehdyn sopimuksen Tenojoen kalastuspiirin yhteistä kalastussääntöä koskevan sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamisesta. Kysymyksessä olevilla muutoksilla pyritään Tenojoen lohenkalastuksen entistä parempaan säätelyyn ottamalla huomioon ne kokemukset, jotka nykyisen kalastussopimuksen ja -säännön soveltamisesta on saatu joulukuun 1981 lopussa päättyneen kolmivuotiskauden kuluessa. Muutokset koskevat, paitsi teknisiä määräyksiä, myös eräiden sanamuotojen selventämistä ja sopimuksen hallinnollisten puitteiden kehittämistä. Selventäviä määräyksiä on annettu muun

muussa siitä, kenellä on katsottava olevan oikeus kalastaa lohta Tenojoessa patoa ja verkkoa käyttämällä. Vuonna 1979 kalastussääntöön tehtyjä rajoituksia kalastusoikeuden käyttämisestä on samalla erältä osin lievennetty.

Muutokset tulevat voimaan sinä päivänä, josta erityisellä noottien vaihdolla maiden kesken sovitaan, sen jälkeen kun muutokset on molemmissa maissa hyväksytty. Tarkoituksena on, että muutoksia voitaisiin soveltaa kesän 1982 kalastuskauden aikana.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus kysymyksessä olevia muutoksia koskevan sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä.

YLEISPERUSTELUT

1. Sopimusta koskevat neuvottelut

Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä 12 päivänä toukokuuta 1972 tehdyn sopimuksen (SopS 48/72) 2 artiklan mukaan voidaan sopimukseen liittyvään kalastussääntöön tehdä muutoksia kolmivuosisyksittain. Edellisen kerran sopimusjärjestelmään neuvoteltiin muutoksia vuonna 1978 ja ne saatettiin voimaan keväällä 1979 (SopS 20/79). Vuoden 1981 aikana on tarpeellisista tarkistuksista

ja muutoksista kalastussopimukseen ja -sääntöön neuvoteltu Suomen ja Norjan välillä.

Neuvotteluvaltuuskunnassa ovat olleet mukana ulkoasiainministeriön, maa- ja metsätalousministeriön, Lapin lääninhallituksen sekä Tenojoelle vuoden 1979 jälkeen perustettujen kalastuskuntien edustajat. Neuvotteluissa on kuultu asiantuntijana myös saamelaisvaltuuskunnan edustajaa.

Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamista koskeva sopimus

tehtiin Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 1982 suoritetulla noottien vaihdolla.

2. Tenojoen lohenkalastuksen merkitys Suomelle

Tenäjoki sivujokineen on sekä Suomen että Norjan tärkein lohijoki. Vuonna 1979 sopimukseen ja kalastussääntöön tehdyillä muutoksilla pyrittiin säilyttämään ja lisäämään Tenojoen lohikantaa erityisesti huolehtimalla lohien pääsyn turvaamisesta mereltä jokeen aina lohien kutupaikoille saakka. Näissä puitteissa pyrittiin turvaamaan paikkakunnan väestön lohenkalastukseen perustuva elinkeino. Ottaen huomioon joen merkitys Suomen ja Norjan urheilukalastajille pyrittiin samalla varaamaan kohtuullinen osa lohenkalastuksesta urheilukalastajille. Kuluneiden kolmen vuoden kokemus on osoittanut, että näissä pyrkimyksissä on suuressa määrin onnistuttu. Paikkakunnan asukkaat sekä vesistön ala- että yläjuoksulla ja myös urheilukalastajat ovat olleet olosuhteisiin nähden tyytyväisiä saatuihin lohisaaliisiin.

Nyt käydyissä neuvotteluissa norjalaisten kanssa on pyritty varmistamaan tämän suotuisan kehityksen jatkuminen ja tekemään pelkästään ne täsmennykset ja parannukset sopimusjärjestelmään, jotka kokemus on osoittanut tarpeellisiksi.

3. Muutosten merkitys

Kalastussopimukseen ja -sääntöön tehdyillä muutoksilla pyritään entistä paremmin turvaamaan sopimuksen toteuttaminen käytännössä sille vuoden 1979 neuvotteluissa asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Yhtenä ongelmana

sopimuksen toteuttamisessa on erityisesti Suomen puolella pidetty sitä, ettei ole selviä säännöksiä siitä, kenellä on lohenkalastusoikeus Tenojoen vesistössä. Tätä kysymystä on nyt pyritty selventämään siten, että sekä pato- ja verkkokalastajien että myös kalastuksen valvojen olisi helpompi noudattaa voimassa olevia määräyksiä. Lähtökohtana tällöin on ollut, että kalastusoikeus Suomessa määräytyy voimassa olevan oikeuden mukaan ja että se Tenojoella on osoitettavissa vanhojen tilanjakoja ja tilan muodostamista koskevien asiakirjojen perusteella.

Suomen osalta on myös pyritty ottamaan huomioon Tenojoelle perustetut kalastuskunnat — niitä sopimustekstissä kuitenkin mainitsematta — ja lisäämään Norjan kanssa voimassa olevan sopimusjärjestelyn puitteissa kalastuskuntien ja siten paikkakunnan asukkaiden mahdollisuuksia vaikuttaa lohenkalastuksen sääntelyyn Tenojoella.

Vuonna 1979 eduskunnassa hyväksytyjä rajoituksia kalastusoikeuden käytössä on lievennetty niiden henkilöiden osalta, jotka ovat tämän oikeuden saaneet perintönä ja jotka asuvat muualla kuin kalastuspiirin jokilaaksoissa. Samalla tapaa kuin kalastusoikeuksien käytön rajaaminen on tapahtunut kalakantojen säilymisen turvaamiseksi, myös rajoitusten poistaminen on mahdollista, mikäli kalakantoja ei vaaranneta.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Kysymyksessä olevat muutokset kalastussopimukseen ja -sääntöön eivät aiheuta valtiolle olennaisia lisäkuluja verrattuna voimassa olevaan sopimukseen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1.1. Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen muutokset

Johdantokappale. Sopimukseen on lisätty johdantokappale, joka korostaa sopimuspuolten pyrkimystä säilyttää ja lisätä yhteisin toimenpitein Tenojoen vesistön lohikantoja. Kalakantojen säilyttäminen ja lisääminen tapahtuu

kalastusta säätelemällä eikä siis kalanviljelytoimenpitein.

6 artikla. Tämän artiklan mukaan kumpikin sopimuspuoli on oikeutettu määräämään kalastuksesta sopimuspuolen alueella olevissa kalastuspiirin sivuvesistöissä. Nämä määräykset eivät kuitenkaan saa esimerkiksi kalastusvälineiden käytön osalta olla lievempiä kuin kalastussäännössä on määrätty Tenojokea varten. Nyt tehdyillä muutoksella on haluttu selventää, että

kalastusvälineiden käytöllä ei tässä artiklassa kuitenkaan tarkoiteta koukun suuruutta. Näin ollen kumpikin sopimuspuoli on vapaa määräämään sivuvesistöissä koukun suuruudesta.

7 artikla. Artiklan mukaan Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesmann voivat yhteisesti päättää, ilman hallitusten välisiä erillisiä neuvotteluja, muun muassa siitä, että urheilukalastusta vavalla ja vieheellä voidaan rajoittaa tiettyyn määrään lupia vuorokautta kohti tarkemmin määriteltävien jokiosuuksien osalta. Nyt tehdyllä muutoksella täsmennetään, että urheilukalastus voidaan sanotulla tavalla myös kokonaan kieltää tarkemmin määriteltävien jokiosuuksien osalta. Tällä tavalla on myös mahdollista, että Tenojoella toimivat kalastuskunnat voivat Suomen osalta tehdä tässä tarkoitettua esityksen urheilukalastuksen rajoittamisesta ja kieltämisestä Lapin lääninhallitukselle.

1.2. Tenojoen kalastuspiirin kalastussäännön muutokset

2 §:n C kohta. Tämän kohdan toiseen kapaleeseen on tehty selvennys, joka yksiselitteisesti osoittaa, mitä paikkoja koukun kokoa koskeva rajoitus käytännössä koskee.

2 §:n E kohta. Kalastussäännön 2 §:ään on lisätty uusi E kohta, jossa kielletään rannalta kalastus sivujokien suun kohdalla, jotta lohien nouseminen näihin sivujokiin ei estyisi.

2 §:n F kohta. Tämä kohta liittyy kalastussääntöön vuonna 1979 tehtyyn muutokseen, jolla rajoitettiin lohien kalastus padolla ja verkolla vain niille tällaiseen kalastukseen oikeutetuille henkilöille kuuluvaksi, jotka asuvat vakinaisesti kalastuspiirin jokilaaksoissa. Eduskunta hyväksyi tämän rajoituksen perustuslakivaliokunnan kannan mukaisesti yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Oikeuskansleri kiinnitti kuitenkin valtioneuvoston huomiota asiaan kirjeellä, jonka hän lähetti valtioneuvoston käsitellessä 21 päivänä helmikuuta 1979 muutoksen ratifiointia. Tässä kirjeessä oikeuskansleri totesi muun muassa, että ”sovitut muutokset kohdistuvat ankarasti muitten ohella myös saamelaisväestöön kuuluviin sellaisiin henkilöihin, joilla on kiinteän omaisuuden omistukseen, eräissä tapauksissa perintönä saatuun, perustuva kalastusoikeus Tenojoen kalastuspiirin kalastusalueilla, mutta jotka eivät vakituksasti asu Tenojoen jokilaaksoissa. Eräät heistä ovat entisiä paikkakuntalaisia, jotka

vakinaisten ansiomahdollisuuksien puutteessa heidän alkuperäisellä kotiseudullaan, ovat joutuneet etsimään työtä muualta”. Tämän johdosta oikeuskansleri esitti, että ”valtioneuvosto antaisi maa- ja metsätalousministeriölle tehtäväksi vuoden 1979 aikana ja tarvittaessa edelleen vuoden 1980 aikana tutkia, onko kalastussäännön muutoksilla ollut sellaisia tosiasiallisia vaikutuksia, että muualla kuin Tenojoen kalastuspiirin jokilaaksoissa asuvien kalastusoikeuden omistajien osalta loukataan heidän niitä oikeuksiaan, joista on säädetty hallitusmuodon 5 §:ssä ja 6 §:n 1 momentissa. Tutkimuksen tultua suoritettua olisi hallituksen, jos siihen osoittautuu olevan aihetta, ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin kalastussäännön muuttamiseksi”.

Tässä tarkoitettu tutkimus suoritettiin vuosien 1979 ja 1980 aikana. Se osoitti, että kalastussääntöön vuonna 1979 tehdyt muutokset ovat Tenojoen lohikantojen kehityksen ja paikkakunnan väestön toimeentulon kannalta johtaneet myönteisiin tuloksiin ja siten vastanneet hyvin niille asetettuja tavoitteita. Muutokset ovat tutkimuksen mukaan kuitenkin jossakin määrin aiheuttaneet kalastusedun menetystä varsinkin Tenojoen kalastuspiirin jokilaaksoissa syntyneille henkilöille, jotka ovat muuttaneet muualle ja joilla on perintönä saatu tilalle kuuluva kalastusoikeus Tenojoessa. Tämän johdosta onkin nyt norjalaisten kanssa neuvoteltu Suomessa voimassa olevaan kalastussääntöön muutos, jolla poistetaan verkkopyydysten ja oman veneen käyttöä koskevat asuinpaikasta johtuvat rajoitukset niiden kalastukseen oikeutettujen osalta, jotka ovat tämän oikeuden saaneet perintönä. Muutoksen tarkoituksena on helpottaa oikeuskanslerin kirjeessä tarkoitettujen entisten paikkakuntalaisten asemaa. Näin on myös oikeuskanslerin vuonna 1979 esittämä toimenpidesuositus tullut huomioon otetuksi.

3 §. Kalastussäännön 3 §:n 1 momentti on jaettu kolmeksi eri momentiksi. Samalla on selvennetty kysymystä siitä, kenellä on oikeus kalastaa lohta Tenojoen vesistöissä padolla ja verkolla. Tarkoituksena on saada tällä muutoksella padon ja verkon käyttö nykyistä tarkemmin valvontaan. Täsmällisten sääntöjen puuttuessa on vuosien aikana Tenojoella päässyt syntymään tilanne, jossa pato- ja verkko-oikeudet ovat tilojen jakamisen yhteydessä kontrolloimattomasti lisääntyneet tilalle kuuluvan verkkopyydysten käyttöoikeuden siirtyessä

tilaa jaettaessa yhtä laajana uudelle tilalle alku-peräisen oikeuden säilyessä kantatilalla. Tällä tavalla näiden oikeuksien käytön rajat ovat alkaneeet hämärtyä sekä kalastajien että kalastuksen valvojien mielissä.

Lähtökohtana pato- ja verkko-oikeuksien käytölle Tenojoella on, että ne ovat kiinteistöön perustuvia oikeuksia, joiden kaikkien täytyy voida olla todettavissa, samalla tavalla kuin muidenkin kiinteistön ulottuvuuteen kuuluvien oikeuksien, kiinteistön jakoasiakirjojen, karttojen ja muiden vastaavien seikkojen perusteella. Tämän vuoksi Suomessa voimassa olevan kalastussäännön tässä kohdassa todetaan, että patoa tai seisovaa verkkoa saa käyttää vain sellaisessa vanhoihin nautintoihin perustuvassa patotai verkkopaikassa, joka oli olemassa asianomaisen kunnan kylien välisen vuoden 1978 vesipiirirajankäynnin päättyessä. Tällaiset pallo- ja verkkopaikat on merkitty sanotun vesipiirirajankäynnin yhteydessä tehtyyn virallisen luetteloon, jota säilytetään Rovaniemen maanmittauspiirin maanmittauskonttorissa. Tätä luetteloa ei kuitenkaan voida pitää tyhjentyvänä, sillä myös muut kuin siinä mainitut henkilöt voivat kyetä osoittamaan virallisilla asiakirjoilla oikeutensa patoon tai verkkokalastukseen. Tämän luonteeltaan selventävän muutoksen perusajatuksena on se, että Tenojoella pato- ja verkkokalastusoikeus rinnastetaan keskenään sillä tavalla, että ne molemmat täytyy voida kyetä osoittamaan kiinteistöä koskevien asiakirjojen perusteella ja että näiden oikeuksien enimmäismäärä täten on Tenojoella määritelty.

Pykälän uuteen toiseen momenttiin tehdyn muutoksen tarkoituksena on kytkeä padon ja verkon lukumääräistä käyttöä koskeva rajoitus koskemaan kalastukseen oikeutettuja niin, että pykälän nykyisen sanamuodon mukanaan tuoma epäselvyys rajoituksen ulottuvuudesta poistuu.

5 §. Muutoksella saatetaan verkkopyydysten materiaaleja koskeva määräys suomenkielisessä tekstissä vastaamaan sisällöltään jo tällä hetkellä voimassa olevaa norjankielistä sanamuotoa. Kumpikin teksti on kirjoitettu samalla uudelleen.

6 §. Muutoksella on nostettu kalastuskorttien hintoja ottamalla huomioon kustannustason yleinen kohoaminen kummassakin maassa. Pykälän 2 momentissa olevaa määräystä urheilukalastajien kalastusajan jakamisesta on muutettu siten, että kalastusaika voidaan jakaa myös useampaan kuin kahteen jaksoon.

12 §. Muutoksella lievennetään edellä 2 §:n kohdalla selostetun oikeuskanslerin toimenpidesuosituksen mukaisesti kalastussääntöön vuonna 1979 tehtyä säännöstä oman veneen käytöstä kalastukseen. Muutos tarkoittaa sitä, että ne henkilöt, joilla on perintönä saatu tilakohtainen kalastusoikeus, saavat asuinpaikasta riippumatta käyttää omaa venettä kalastuksessa.

15 §. Pykälän 3 momentin muutoksella saatetaan suomenkielinen teksti vastaamaan voimassa olevaa norjankielistä tekstiä.

17 §. Pykälään on otettu uusi 3 momentti, jonka mukaan kalastussäännön mukaan nimismiehelle kuuluvat tehtävät voidaan siirtää Suomessa lääninhallituksen ja Norjassa Finnmarkin fylkesmannin päätöksellä myös muun sopivan henkilön suorittaviksi. Muutos on käytännön vaatima ottaen huomioon, että Suomen puolella nimismies asuu Ivalossa. Tarkoituksena on, että hänen tehtäviään kalastussäännön soveltamisessa voitaisiin siirtää Utsjoella pysyvästi toimivalle poliisiviranomaiselle.

Vastaavasti on muutettu valituksen tekemistä nimismiehen päätöksestä koskevaa momenttia siten, että valitus on mahdollista tehdä myös edellä tarkoitettun valtuutetun henkilön päätöksestä.

20 §. Pykälän 2 momenttiin tehdyllä muutoksella on, poistamalla sana "tarvittaessa", pyritty vahvistamaan kummankin maan viranomaisten yhteistoimintaa ympäristönsuojelukysymyksissä.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Useimmat sopimukseen ja kalastussääntöön nyt tehdyistä muutoksista ovat teknisiä muutoksia, jotka eivät sinänsä vaadi eduskunnan suostumusta. Muutoksilla on kuitenkin tärkeä merkitys paikkakunnan asukkaiden ja myös urheilukalastajien kannalta tärkeän Tenojoen lohenkalastuksen säännösten edelleen kehittämisessä ja ne vaikuttavat olemassa olevan lainsäädännön sallimissa puitteissa myös Tenojoen alueelle perustettujen uusien kalastuskuntien toimintaan. Tämän vuoksi on katsottu oikeaksi saattaa kaikki nämä muutokset eduskunnan tietoon.

Eduskunnan suostumuksen vaativat kalastusoikeuden rajoitusta ja ulottuvuutta koskevat muutokset kalastussäännön 2 §:ään padon ja

verkon käytön osalta sekä 12 §:ään veneen käytön osalta. Kummatkin muutokset merkitsevät kuitenkin merkittävää lievennystä niihin kalastusoikeuden käytön rajoituksiin, jotka eduskunta hyväksyi kalastussääntöön vuonna 1979.

Kalastussäännön 3 §:än tehdyt muutokset pelkästään selventävät kysymystä siitä, kenellä Tenojoen kalastuspiirissä on kalastusoikeus. Näillä muutoksilla ei puututa itse kalastusoikeuteen eli kysymykseen siitä, kenelle Suomen voimassa olevan lainsäädännön mukaan tämä kalastusoikeus kuuluu. Kun kuitenkin näillä selvennyksillä on merkittävä vaikutus kalastuksen järjestämiseen ja kalastuskuntien toimintaan Tenojoella, on hallitus katsonut oikeaksi saattaa myös nämä selventävät määräykset eduskunnan hyväksyttäväksi.

Nimismiehen tehtävien delegointia ja näin valtuutetun henkilön päätöksestä valittamista koskevat määräykset kalastussäännön 17 §:ssä koskevat julkisen vallan käyttöä ja siten Suomessa voimassa olevan yleisen hallintojärjes-

telmän perusteita ja vaativat eduskunnan suostumuksen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n perusteella esitetään

että Eduskunta hyväksyisi ne Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 1982 suoritettulla noottienvaihdolla tehdyn, Suomen Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välisen Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen (SopS 20/79) ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamista koskevan sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska kysymyksessä oleva sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi näin kuuluva lakiehdotus:

Laki

Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamista koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 1982 suoritettulla noottienvaihdolla tehdyn, Suomen Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välisen Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen (SopS 20/79) ja siihen liittyvän kalastussäännön muuttamista koskevan

sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 7 päivänä toukokuuta 1982

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ulköasiainministeri Pär Stenbäck

(Suomennos)

NOOTTIENVAIHTO

1. Suomen ulkoasiainministeri Norjan Helsingissä olevalle suurlähettiläälle.

Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 1982

Helsingfors den 21 april 1982

Herra Suurlähettiläs,

Herr Ambassadör,

Sen jälkeen kun neuvottelut Suomen ja Norjan välillä muutoksista ja lisäyksistä 12 päivänä toukokuuta 1972 Suomen Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välillä tehtyyn sopimukseen Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä ja siihen kuuluvaan kalastussääntöön on saatettu päätökseen, on minulla täten kunnia ehdottaa, että sanottua sopimusta ja kalastussääntöä muutetaan ja täydennetään siten kuin tämän nootin liitteessä sanotaan.

Mikäli Norjan hallitus on yhtä mieltä edellä olevasta, pyydän saada Suomen hallituksen puolesta ehdottaa, että tämä nootti ja Teidän Ylhäisyytenne vastaus siihen muodostavat Suomen ja Norjan välillä tehdyn sopimuksen, joka tulee voimaan molempien hallitusten sopimana päivänä valtiosäännön mukaisten edellytysten tultua kummassakin maassa täytetyiksi.

Vastaanotakaa, Herra Suurlähettiläs, suurimman kunnioitukseni vakuutus.

Sedan förhandlingarna slutförts mellan Finland och Norge om ändring och komplettering av överenskommelsen av den 12 maj 1972 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde och den därtill anslutna fiskeristadgan, har jag härmed äran föreslå att nämnda överenskommelse och fiskeristadga ändras och kompletteras såsom i bilagan till denna not angives.

Om Norges regering kan godkänna det ovanstående, tillåter jag mig å den finska regeringens vägnar föreslå att denna not och Eders Excellens' svar på densamma skall utgöra ett avtal mellan Finland och Norge, som skall träda i kraft den dag som avtalas mellan de båda regeringarna efter det att de konstitutionella förutsättningarna har blivit uppfyllda.

Mottag, Herr Ambassadör, försäkran om min mest utmärkta högaktning.

Pär Stenbäck

Pär Stenbäck

(Suomennos)

Liite

Muutokset sopimukseen Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä ja siihen kuuluvaan kalastussääntöön

Sopimus

1. Muutetaan sopimuksen johdantokappale seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Suomen Tasavalta ja Norjan Kuningaskunta, pyrkien säilyttämään ja lisäämään Tenojoen vesistön lohikantoja tarkoituksenmukaisin kalastuksen säätelytoimenpitein, ovat sopineet seuraavasta:”

Norjankielinen teksti:

”Kongeriket Norge og Republikken Finland har i sine bestrebelser for å bevare og øke laksebestanden i Tanavassdraget gjennom formålstjenlige reguleringsiltak blitt enige om følgende:”

2. Muutetaan sopimuksen 6 artiklan toinen kappale seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Sivuvesistöjä varten annettavat säännökset eivät voi sisältää määräyksiä, jotka ovat rauhoitusaikojen, alimpien mittojen ja kalastusvälineiden käytön osalta lievempiä kuin kalastussäännössä on määrätty. Kalastusvälineiden käytöllä tarkoitetaan tässä kiellettyjä pyydyksiä ja kiellettyjä kalastustapoja, ei kuitenkaan koukun suuruutta.”

Norjankielinen teksti:

”Forskrifter som blir fastsatt for sidevassdrag, kan ikke inneholde bestemmelser som er lempeligere med hensyn til fredning, minsteporrelse på fisk og redskapsbruk enn det som er bestemt i disse forskriftene. Med redskapsbruk menes forbudte redskaper og forbudte fiskemetoder, dog ikke krokstorrelsen.”

3. Muutetaan sopimuksen 7 artiklan ensimmäinen kappale seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Mikäli kalakantojen tila ja kalastuksen harjoittaminen niin vaativat, voivat Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesmann yhteisesti päättää, että valtakuntain rajana olevassa vesistön osassa kalastusalueen jokilaaksojen ulkopuolella asuvien henkilöiden kalastusta vavalla ja vieheellä rajoitetaan tiettyyn määrään lupia vuorokautta kohti tai että tämä kalastus kokonaan kielletään tarkemmin määriteltävien joki- osuuskien osalta.”

Norjankielinen teksti:

”Når hensynet til fiskebestanden og utøvelsen av fiske gjør det nødvendig, kan fylkesmannen i Finnmark og länstyrelsen i Lappland i fellesskap bestemme at antall stenger pr. dogn for personer bosatt utenom fiskeområdet elvedaler skal begrenses eller helt forbys på nærmere bestemte strekninger av vassdraget der dette danner riksgrense.”

Kalastussääntö

4. Muutetaan kalastussäännön 2 §:n C kohdan toinen kappale seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Huolimatta edellä olevista määräyksistä on kalastus rannalta muilla kuin edellä mainituilla paikoilla sallittu vavalla ilman heittopainoa enintään yhtä 2/0 kokoa olevaa tai sitä suurempaa perhoa käyttäen.”

Norjankielinen teksti:

”Til tross for bestemmelsene ovenfor er fluefiske fra strand utenom nevnte steder tillatt med stang uten dubb eller lodd hvis det benyttes bare en flue og denne har en minsteporrelse på 2/0.”

5. Lisätään kalastussäännön 2 §:ään seuraava uusi E kohta:

Suomenkielinen teksti:

”Kalastus vavalla rannalta on kielletty 50 metriä lähempänä niiden sivujokien suuta, joihin lohi nousee.”

Norjankielinen teksti:

”Fiske med stang fra strand er forbudt naere mere enn 50 meter fra lakseforende bielvs munning.”

6. Lisätään kalastussäännön 2 §:ään seuraava uusi F kohta (ei vastinetta norjankielisessä kalastussäännössä):

Suomenkielinen teksti:

”Huolimatta edellä olevista määräyksistä on kalastukseen oikeutetulla, joka on perintönä saanut tämän kalastusoikeuden edellä A kohdassa tarkoitelta henkilöltä, oikeus lohen, meritaimenen ja meriraudun kalastuksessa käyttää vakinaisesta asuinpaikasta riippumatta potku- ja rysäpatoa, kulkutusverkkoa ja tavallista seisovaa verkkoa noudattamalla jäljemmissä määräyksissä olevia rajoituksia.”

7. Muutetaan kalastussäännön 2 §:n D kohdan toinen kappale seuraavaan muotoon (ei aiheuta muutosta suomenkieliseen tekstiin):

Norjankielinen teksti:

”Bruk av reker og reketakle eller lignende redskaper og fisk som agn er forbudt.”

8. Korvataan kalastussäännön 3 §:n ensimmäinen momentti kolmella uudella momentilla seuraavasti:

Suomenkielinen teksti:

”Patoa tai seisovaa verkkoa saa käyttää vain sellaisessa vanhoihin nautintoihin perustuvassa pato- tai verkkopaikassa, joka oli olemassa asianomaisen kunnan kylien välisen vuonna 1978 päättyneen vesipiirirajankäynnin päättyessä.

Kukaan kalastukseen oikeutettu ei saa käyttää useampaa kuin kahta patoa tai kahta seisovaa verkkoa tai yhtä kumpaakin.

Jos patopaikka tai verkkopaikka joen pohjan muuttumisen tai muun syyn takia tulee tarkoitukseen sopimattomaksi, voi asianomaisen maan nimismies osoittaa uuden pato- tai verkkopaikan.”

Norjankielinen teksti:

”Stengsel eller settegarn kan bare anvendes av de som er fiskeberettiget ifølge kgl. res. av 1. april 1911.

Ingen fiskeberettiget må anvende flere enn 2 stengsler eller 2 settegarn eller 1 av hver.

Blir en stengsels — eller garnplass gjort ubrukelig på grunn av endring i bunnforholdene eller av andre grunner, kan lensmannen utpeke ny plass for stengsel eller settegarn.”

9. Muutetaan kalastussäännön 5 §:n kolmas momentti seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Kudotuissa pyydyksissä saa käyttää vain hampusta, puuvillasta tai kierretystä nailonista (nailon, terylen tai perlon) tehtyä lankaa.”

Norjankielinen teksti:

”I bundne fangstredskaper kan bare brukes tråd av hamp, bomull eller spunnet nylon (nylon, perlon, terylen).”

10. Muutetaan kalastussäännön 6 §:n ensimmäisen momentin kohdat 3 ja 4 seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”3. Kaikki muut Suomen ja Norjan kansalaiset suorittakoot 50 mk vuorokaudelta, sekä

4. muiden maiden kansalaiset suorittakoot 100 mk vuorokaudelta.”

Norjankielinen teksti:

”3. Andre norske og finske statsborgere skal betale kr. 65.— pr. dogn.

4. Andre lands borgere skal betale kr. 125.— pr. dogn.”

11. Muutetaan kalastussäännön 6 §:n toinen momentti seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Kohdissa 3 ja 4 tarkoitettu kalastuslupa voidaan luovuttaa samalle henkilölle saman kalenterivuoden aikana enintään 10 vuorokaudeksi.”

Norjankielinen teksti:

”Fiskerett nevnt under pkt. 3 og 4 kan bare gis samme person hoyst 10 dogn samme kalenderår.”

12. Muutetaan kalastussäännön 10 §:n ensimmäinen momentti seuraavaan muotoon (ei aiheuta muutosta suomenkieliseen tekstiin):

Norjankielinen teksti:

”Avstanden mellom knutene i redskap innrettet til fangst av de fiskearter som er nevnt i § 9 skal ikke vaere mindre enn 30 mm og ikke større enn 45 mm regnet fra knutes til knutes midtpunkt når redskaper er vått. Likevel skal det til fangst av småsik i innsjo vaere tillatt å bruke settegarn med en knuteavstand på minst 20 mm.”

13. Muutetaan kalastussäännön 12 §:n toinen momentti seuraavaan muotoon (ei aiheuta muutosta norjankieliseen tekstiin):

Suomenkielinen teksti:

”Sellaisen veneen, joka ei kuulu kalastuspiirin jokilaaksoissa vakinaisesti asuvalle henkilölle tai edellä 2 §:n F kohdassa tarkoitettulle henkilölle, käyttö on kalastuksessa kielletty.”

14. Muutetaan kalastussäännön 15 §:n kolmas momentti seuraavaan muotoon (ei aiheuta muutosta norjankieliseen tekstiin):

Suomenkielinen teksti:

”Sellaisen sivujoen kohdalla, johon lohi nousee, ei kudottuja pyydyksiä sivujoen ja pääjoen syväviivan keskiväylän välisellä alueella saa asettaa sivujoen alapuolella 200 metriä lähemmäksi sivujoen ja pääjoen välistä rajaa.”

15. Lisätään kalastussäännön 17 §:ään uusi momentti seuraavasti:

Suomenkielinen teksti:

”Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesmann voivat kumpikin valtuuttaa yhden tai useamman sopivan henkilön suorittamaan tämän kalastussäännön mukaan nimismiehelle kuuluvia tehtäviä. Lääninhallitus ja fylkesmann ilmoittavat toisilleen valtuutettujen henkilöiden nimet ja osoitteet.”

Norjankielinen teksti:

”Fylkesmannen i Finnmark og länstyrelsen i Lappland kan bemyndige en eller flere sakyndige personer til å utføre de oppgaver som ifølge disse fiskeregler tilligger lensmannen. Fylkesmannen og länstyrelsen skal meddele hverandre de bemyndigede personers navn og adresse.”

16. Muutetaan kalastussäännön 17 §:n viiminen momentti seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Nimismiehen samoin kuin tämän pykälän edellisessä kappaleessa tarkoitettun valtuutettun henkilön päätöksestä voidaan valittaa Suomessa Lapin lääninhallitukselle, jonka päätös on lopullinen. Valtakuntain rajalla olevaa kalastuspiirin osaa koskevan lopullisen päätöksen tekevät Lapin lääninhallitus ja Finnmarkin fylkesmann yhdessä.”

Norjankielinen teksti:

”Lensmannens eller den i forrige ledd bemyndigede persons beslutning kan forelegges fylkesmannen i Finnmark til endelig avgjorelse. Endelig avgjorelse angående den delen av fiskeområdet som danner riksgrense, fattes i felleskap av fylkesmannen i Finnmark og länstyrelsen i Lappland.”

17. Muutetaan kalastussäännön 20 §:n toinen momentti seuraavaan muotoon:

Suomenkielinen teksti:

”Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset huolehtivat yhteistoimin sellaisista toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen vesistön tilan tarkkailemiseksi, säilyttämiseksi ja parantamiseksi.”

Norjankielinen teksti:

”Vedkommende myndighet i hvert land sorger for, ved samarbeid, at det blir satt iverk slike tiltak som er nødvendige for å overvåke, bibeholde og forbedre tilstanden i vassdraget.”

(Suomennos)

2. *Norjan Helsingissä oleva suurlähettiläs Suomen ulkoasiainministerille.*

Helsingissä 21 päivänä huhtikuuta 1982

Helsingfors den 21 april 1982

Herra Ulkoasiainministeri,

Herr Utenriksminister,

Minulla on kunnia tunnustaa vastaanottaneeni tänään päivätty seuraavan sisältöinen kirjeenne:

Jag har den ære å erkjenne mottagelsen av Deres brev av idag med følgende innhold:

Minulla on kunnia vahvistaa, että Norjan hallitus hyväksyy sen, että Norjan Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välistä sopimusta Tenojoen yhteisestä kalastuspiiristä sekä siihen liittyvää kalastussääntöä muutetaan ja täydennetään tänään päivätyn kirjeenne liitteen mukaisesti. Minulla on lisäksi kunnia vahvistaa, että Norjan hallitus on yhtä mieltä siitä, että tänään päivätty kirjeenne liitteinen sekä tämä vastaus muodostavat molempien hallitusten välisen sopimuksen, joka tulee voimaan sinä päivänä, josta sovitaan valtiosäännössä asetettujen vaatimusten tultua täytetyiksi.

Vastaanottakaa, Herra Ulkoasiainministeri, korkeimman kunnioitukseni vakuutus.

Jeg har den ære å bekrefte at den norske regjering godtar at overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Republikken Finland om felles forskrifter om fisket i Tanaelvas fiskeområde og nevnte forskrifter endres og kompletteres i overensstemmelse med vedlegget til Deres brev av idag. Jeg har videre den ære å bekrefte at den norske regjering er enig i at Deres brev av idag med vedlegg og dette svarbrev skal utgjøre en overenskomst mellom våre to regjeringer som skal tre i kraft fra den dato som avtales etter at de konstitusjonelle betingelser for dette er blitt oppfylt.

Motta, Herr Utenriksminister, forsikringen om min mest utmerkede høyaktelse.

Christian Berg-Nielsen

Christian Berg-Nielsen